

Virové hemoragické horečky označují akutní infekční onemocnění. Mohou probíhat asymptomaticky nebo jako lehká horečnatá onemocnění, ve vysokém procentu případů však končí smrtí pacienta. Viry vyvolávající VHH se v přírodě udržují díky hostitelskému zvířeti, na kterém jsou z hlediska své existence plně závislí. Přenos na člověka se děje pomocí přenašečů, jimiž jsou nejčastěji komáři, klíšťata, hlodavci. Člověk se může nakazit i aerosolem, kontaktem s nakaženou osobou. U některých VHH je možná nákaza od některých druhů napadených zvířat.

U většiny VHH není k dispozici kauzální lék a hlavní roli v léčbě pacientů má stále léčba podpůrná. Většinou neexistuje ani očkovací látka a prevence nákazy se tak zaměřuje na kontrolu vektorů a na zabránění jejich kontaktu s člověkem. Ačkoli se VHH vyskytují převážně v oblasti tropů a subtropů, vzácně se s nimi setkáváme i na našem území v podobě importovaných nákaz. Zdá se, že se vzrůstajícím počtem lidí cestujících do zahraničí, se stále dokonalejší dostupností exotických zemí a zvyšující se migrací obyvatel se budeme s importovanou nákazou VHH potýkat stále častěji. V souvislosti s globálním oteplováním a zeměpisným rozšířením vektorů se v budoucnu mohou některé oblasti proměnit z neendemických na endemické. To se může týkat i ČR.

Je důležité, aby byli čeští lékaři s tímto faktem seznámeni, problematiku VHH znali a byli schopni VHH rozpoznat. V posledních několika letech se diskutuje možnost zneužití VHH jako biologických zbraní. Pravděpodobnost bioteroristického útoku na našem území je minimální, nicméně důsledky by byly katastrofální.